

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie Wrocławia

W związku z wnioskiem wójta gminy Długołęka o nadanie tożsamej nazwy dla części Wschodniej Obwodnicy Wrocławia przebiegającej przez Wrocław, Prezydent Wrocławia, jako uprawniony do występowania z wnioskiem o nadanie nazw ulicom, placom i innym obiektom miejskim podjął inicjatywę nadania nazwy: ulica Rotmistrza Witolda Pileckiego.

Wschodnia Obwodnica Wrocławia - stanowi odcinek drogi wojewódzkiej - numer 372 - od skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 368 w m. Mirków do ronda ks. J. Popiełuszki we Wrocławiu - w związku z art. 10, ust. 4 ustawy z dnia 25 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 320 ze zmianami) oraz Zarządzeniem Nr 4 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z 28 lutego 2025 r. Zgodnie z art. 2a, ust. 2 przytoczonej wyżej ustawy - drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy - w tym wypadku droga wojewódzka - właściciel - Województwo Dolnośląskie. Jednocześnie zarząd gruntami w pasie drogowym powstaje z mocy prawa zgodnie z art. 22, ust. 1 oraz art. 21, ust. 1 w związku z art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 25 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 320 ze zmianami) - w granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest prezydent miasta, który może wykonywać swoje obowiązki przy pomocy jednostki organizacyjnej będącej zarządem drogi, utworzonej odpowiednio przez sejmik województwa, radę powiatu lub radę gminy. W tym przypadku jest to Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu.

Rotmistrz Witold Pilecki - ur. 13 V 1901 w Ołońcu nad jez. Ładoga, zm. 25 V 1948 w Warszawie. Walczył w kampanii wrześniowej 1939; współorganizator (1939) Tajnej Organizacji Wojsk., m.in. szef Sztabu Gł.; 1940 sprowokował swoje aresztowanie w celu przedostania się do obozu koncentracyjnego Auschwitz i zdobycia informacji dotyczących traktowania więźniów przez Niemców; współorganizator obozowej organizacji konspiracyjnej; 1943 zagrożony dekonspiracją, uciekł z obozu; 1943-44 w oddziale II Kedywu KG AK; 1944-45 w niewoli niem., następnie w II Korpusie Pol. we Włoszech; 1945 wrócił do kraju, 1947 aresztowany, oskarżony o kierowanie wywiadem na rzecz władz RP na uchodźstwie, 1948 skazany na karę śmierci i stracony; 2006 odznaczony Orderem Orła Białego.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.